

[Krogh.]

ger en nærmere præcision af, hvad der tilsigtes, og hvilke økonomiske følger bestemmelsen vil drage efter sig.

Endelig er der i lovforslaget bestemmelser vedrørende efterværnorganisationen „Efterværnet“, som også den ærede socialdemokratiske ordfører omtalte. Denne organisation får jo, om jeg kan udtrykke det på den måde, en lovmæssig placering i hele børneværnsarbejdet. Vi vil ikke principielt modsætte os det, men også her må vi i udvalget bede om at få nøjere præciseret, hvilke økonomiske følger denne placering vil medføre, og hvilke rammer der kan fastsættes som afgrænsning af dette efterværns indsats.

Om jeg måtte sammenfatte, hvad jeg her har sagt, kan det vel resumeres derhen, at vi i mit parti er villige til at medvirke til, at der skabes så godt og betryggende et børneværn som gør sig her i landet, men uden unødvendigt og besværligt kineseri og på en sådan måde, at det bliver præget både af den praktiske sunde fornuft og af sund økonomi.

Gottschalek-Hansen: Det er en lykke, at børneforsorgens administrationsudvalg har begrænset sig til at afgive sin betænkning i to dele, for havde der været flere, ville den højtærede minister utvivlsomt have fulgt det op og fremsat et tilsvarende antal lovforslag, som til syvende og sidst skulle sammenarbejdes i ét stort forslag. Vi kunne således passende have været forslaget af 10. december 1957 foruden, da dette alligevel skulle indarbejdes i nærværende lovforslag. Ganske vist — det erkender jeg — har vi drøftet en række af de vigtigste spørgsmål i det udvalg, der har været nedsat, dog uden at være nået til vejs ende, men ved genfremsettelsen er det jo ikke et uændret forslag, vi præsenteres for.

Jeg har således mærket mig, at ikke mindre end 5 paragraffer er ændret i tiden fra 10. december til 19. marts. Jeg tænker på § 83, der som noget nyt indeholder bestemmelser om valg af suppleanter til børneværnsudvalg, § 95, der giver børneværnsudvalget mulighed for anbringelse af et barn på psykiatrisk sygehusafdeling eller sindsygehospital, § 125 A, ifølge hvilken børneværnsudvalgets erklæring, der skal ind-

hentes forud for en rådgivningsklinikks første anerkendelse, foreslås afgivet gennem vedkommende kommunalbestyrelse, § 133, der omhandler pligten til at sørge for værg for forældreløse børn under 18 år, der er eller påtænkes inddraget under børneforsorg, og endelig § 135, der indfører en ny bestemmelse vedrørende børn og unge, som har særlige tilpasningsvanskeligheder, og som derfor bør indlægges til observation på en psykiatrisk sygehusafdeling eller på et sindssygehospital.

Uden at vi derfor skal tage den gamle debat op om administrativ frihedsberøvelse, prøvelse for domstole o. s. v., alt det, der nu er henlagt til behandling i udvalget, nødes vi dog til i det udvalg, der formentlig bliver nedsat her i tinget, nøje at gennemgå det samlede lovforslag. Muligvis skyldes den omstændighed, at vi er blevet stillet over for to lovforslag, den kendsgerning, at den højtærede minister er kendt som en særdeles produktiv sjæl i besiddelse af en vis dynamik og med stor appetit på opgaverne; men jeg tror, der kunne have været sparet både tid, papir og penge, hvis man havde samlet alle ændringerne i det nu foreliggende forslag.

Selve lovforslaget tiltaler mig i det store og hele. Jeg betragter det som en landvinding for børneforsorgen, en landvinding i den forstand; at det betyder — sådan har jeg da opfattet det — en forenkling og rationalisering af administrationen og en større mulighed for mere effektivitet på adskillige områder inden for forsorgen som sådan. Et socialt forskningsinstitut havde i det foreliggende tilfælde ikke været påkrævet. Ministerens aktivitet og den nedsatte kommissions fantasi har klaret det fornødne!

Med hensyn til den administrative ændring kan jeg fuldt og helt tilslutte mig de bestræbelser, der tilsigter at samle administrationen i ét organ, da dette formentlig ikke kommer til at betyde nogen yderligere belastning for statskassen. Jeg mener dog også, at det vil være hensigtsmæssigt at bevare landsnævnet med de begrænsede opgaver, der er henlagt til det, nemlig som administrativ ankeinstans og som rådgiver for børneværnsudvalgene. Der er for mig at se ingen tvivl om, at en bevarelse af denne administrative ankeinstans vil be-